

Angel Melek Yani

– Emrah Saglam · 01 Ağustos 2015

Merhaba.

Beni yakacağın cehenneme hazırım. Öyle çok günahkâr! Avuçlarımı günahlarımla kapadığın geceleri görmezden geldiğim her hafta, Müslüman bir kadını. Bu yaşamak için büyük bir gerekçe.

Perşembesinde sarıldım sana gecenin, Cuma oldu uyandım gene (de) senin aşkın ile... Sana inancım tam. Başörtümü yerden kaldıran gün ışığına değil: Bir senin cennetine bir de alınımdan öpemeyen bir adama hasretim.(...)

Şimdilik sana diyeceklerim, diyemediklerim kadar.

İçimden geçeni anlatmaya kalksam, bunu yeniden okumak için gücüm olmayacak biliyorum. De ne olursa olsun, dönüp okudukça yaşadıklarım canlansın istiyorum hafızamda. Her şey Emre'yi tanıdıktan sonra değişecek demiştim. Değişti evet, değişti her şey. Onun bana sahip olması ile değişti. O bana sahip oldu, ben asla ona ait olamadım. Ah anne!

Belki duymaktan utanacakları hikâyemi, kendime anlatacağım. Kendi içimde çıktığım sefere, sefer deyip vurduğum sürgüne... Adım Angel.

Melek yani. Ama ben Angel diyorum. Daha havalı duruyor. Angel deyince daha havalı Hayat Kadını oluyorum, daha çok para veriyorlar. Belki daha güzel oluyorum, bilmiyorum.

Pardon.

Daha günahsız bir hayal yok mudur?

En çok acıtan günahlar. Sabrı bileklerimi kesen günahlarım. Başımı secdeye koyduğumda yerden kalkmak istemeyen başım!

Siz hiç ibadet eden, Hayat Kadını işittiniz mi?

Kimseye hiçbir şeyi anlatmayacağım. Kaybettiğim çocukluğumu aramıyorum artık. Annemin saçlarını tararken verdiği öğütlerin hiç birine kulak asmama izin vermedi bu dünya, hep birilerinin kasklarına sindi kokum. Annem yüzünden. Belki de terk edildiği kocası ya da hiç tanımadığım babam yüzünden. Ah anne; neler vardı senin bana öğütlediğin. O adamlara güzel gözükmese olmaz mıydı? Senin kaderini Allah yazdı. Peki, benim kaderimi yazmaya nasıl cüret ettin anne? Alıp oyuncaklarımı çöp poşetine doldurup, odamı mükemmel makyaj malzemeleri ile doldurduğun güne; cehennem diyebilir miyim?

Sayende cennetimi kaybettim anne.

(...)

Her gün başka bir adamın kolları arasında uyanmak alışa gelmiş. Karamsarlık olarak da nitelendirmiyorum. Sana da hiç kızmıyorum. Bazen dıştan çok namuslu gözükp içlerinde benden daha or... kadınlar görüyorum. Biliyor musun, teselli ediyor anne. Bacaklarımın ortasındaki delik mi şimdi benim namusum? Öyle değil anne, buna hiç inanmadım. İnansam yaşayamazdım... İşte o zaman öldüğüm için kızardım sana. Velakin içimde bir umut var hala.

Emre'yi gördüm. Emre benim için hala çok özel/miş. Onu görür görmez sanki her şey yeniden

başlayacak gibi geldi. Bedenimden geçen onlarca adamı unuttum birden. Beni ondan ayırmak için yaptıklarını, sildim hafızamdan. Anne! Başaramadın gibi geldi... Öyle iyi hissettim ki kendimi. Biliyor musun, evlenmiş. İki tane çocuğu olmuş. Birisi dünya tatlısı bir kız. Emre beni hala çok seviyor anne, Emre beni sevmekten hiç vazgeçmedi. Kızının adına, adımlı vermiş. Adımı ben bile unutmuşken, o parçasını adımla çağırır olmuş. Ona Can'ım demiş...

Bu yüzden umut var hala. Şimdiden sonra, kaderi bana benzemesin diye dua ettiğim bir kız büyüyor anne. Kimse Angel demeyecek ona ve hiç havalı gözükmeyecek. Melek büyüyor. Babasına ona hiç makyaj malzemesi almamasını söyledim. Asla oyuncakları da yok etmeyecek, söz verdi! Hikâyesinin başını ben yazdım, sonu bana benzemesin diye. Annesi dünya tatlısı bir kadın, babası nefesimdeki adam! Melek çok şanslı...

Melek cennete gidecek, anne!
Sayende cennetimi kaybettim anne.
Ellerinden öperim. Sevgimle.
Angel.